

Čteme sami

Dinosauří vajíčko

Jana Burešová

Ilustroval Jakub Dvořák

FRAGMENT

Čteme sami Dinosauří vajíčko

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Jana Burešová

Čteme sami – Dinosauří vajíčko – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Dinosaurí vajíčko

Napsala
Jana Burešová

Ilustroval
Jakub Dvořák

FRAGMENT

Chcete, aby příběh této skvělé knihy pokračoval i potom, co ji dočtete? Tak ji pusťte dál do světa. Vše potřebné se dozvíte na **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl. On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte, až se prodají. Získané peníze si můžete nechat, nebo si vyberete charitu, kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

Text © Jana Burešová, 2026
Illustrations © Jakub Dvořák, 2026

ISBN v tištěné verzi 978-80-253-7734-5
ISBN e-knihy 978-80-253-7739-0 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

Nápad

Léto bylo ve své polovině a začal víkend. Tom, Kuba a Adam se nudili. Chodili po zahradě a uzobávali maliny, třešně a rybíz.

„Mohli bychom si vykopat jezírko na koupání!“ přišel s nápadem Adam. Házel přitom do sebe maliny, jako kdyby týden nejedl. Na zahradě už jedno jezírko bylo. Ale ne na koupání. Jen takové úplně malé na okrasu.

„To bychom mohli,“ přikývli souhlasně jeho dva starší bratři a seskočili ze staré třešně. Aby dosáhli na ty nejčervenější plody, museli vylézt až do koruny.

Všichni tři se rozběhli do kůlny s nářadím.

Tom držel rýč, Kuba krumpáč a na

Adama zbyla už

jen lopata.

„Já chci taky
krumpáč nebo
rýč,“ zlobil se

Adam.

„Měl jsi být rychlejší,“
utrousil Kuba na půl pusy.

Adam se zlověstně zašklebil.

„Nevyváděj, pak ti půjčím rýč,“

zasáhl Tom do sporu svých mladších bratrů.

Chtěl předejít hádce, která by zaručeně

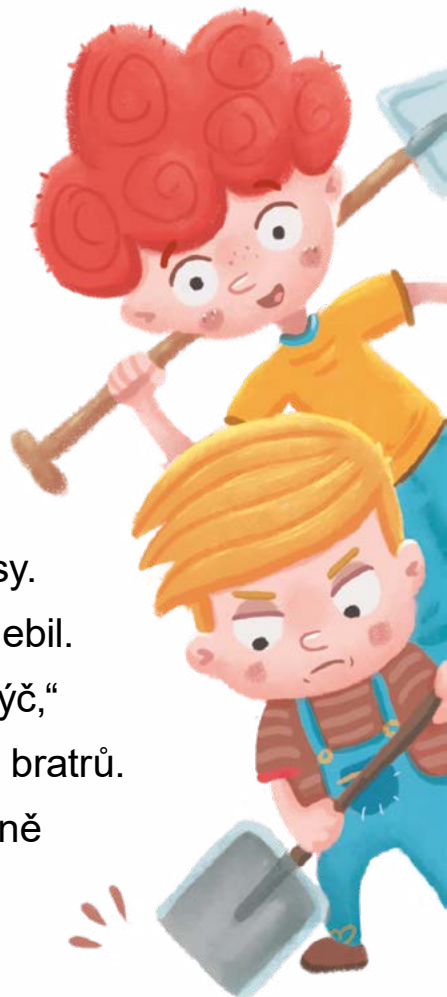
přivolala rodiče. Nechtěl riskovat, že

za nimi přijdou a zaúkolují je nějakou

nudnou domácí prací. Adam si přesto

neodpustil dát najevo svoji zlost a bouchl Kubu

do ramene. Strhla se mela.

Jaké ovoce kluci na zahradě ochutnávali?

Proč se Adam zlobil?

Tom se zhostil své role nejstaršího a snažil se rozlícené sourozence uklidnit. „Adame, už jsem ti řekl, že ti pak půjčím rýč! Teď raději pracujte,“ okřikl je ještě jednou a sám zanořil rýč do vyprahlé země. Kuba s Adamem toho nechali, až když se Tom postavil mezi ně. Chvíli na sebe dělali obličej, ale nakonec se i oni začali věnovat hloubení díry. Adam zpočátku jen bouchal lopatou do země. Chtěl tak ukázat, jak se s ní špatně pracuje. Když zjistil, že se mu nedostává pozornosti, byl vzteklý ještě víc. Kopat jezírko byl jeho nápad, a teď se musel spokojit jen s lopatou.

Jaké náradí měl Tom?

Čí nápad byl vykopat jezírko?

Nález

Kluci zcela ponořeni do svých myšlenek tiše hloubili dál. Co nevidět měli pěkně hlubokou díru. Vedle jahod a cibule přibývaly kopečky hlíny. Kdyby to viděli rodiče, hned by jim bylo jasné, že za to nemůže krtek. Nepochybně by svým synům takový druh zábavy zakázali. Adam nabíral lopatou zuřivěji, ale záměrně nešikovně. Myslel si, že takhle získá snadněji od bratra rýč. Po chvíli toho ale nechal a v klidu se věnoval práci. Velká třešeň poskytovala stín a lehký větřík jim vysušoval pot z čela.

Tom s Kubou odběhli napít se. Kopání už je přestávalo bavit. Rozhodli se proto, že si chvilku budou kopat s míčem.

Adam jediný zůstal u započaté práce. Byl našťvaný, že nadšení pro vybudování jezírka má jen

on. Využil toho, že jsou bratři z dohledu, a ukořistil rýč. Trošku se bál, aby nepřišla maminka a neviděla tu obrovskou spoušť. Současně věděl, že si toho rodiče dřív nebo později stejně všimnou. Doufal však, že až uvidí výsledek, tak se jim to zalíbí a nové jezírko tu nechají.

Tohle místečko pod třešní nebylo kvůli kořenům ideální ke kopání. Adam byl ale rád, že je daleko z dohledu rodičů. Mohl se tak plně vcítit do role budovatele jezírka. Každou chvíli ale narazil na kořen. Práce mu šla čím dál pomaleji. Začalo

mu docházet, že kopat tady nebyl nejlepší nápad.

Tom s Kubou se vrátili právě ve chvíli, kdy Adam rukama odhrnul kus hlíny, ze které vyčuhovalo něco bílého.

„Co to je?“ vykulili oči.

„Asi oblázek,“ napadlo Kubu.

Adam se ještě víc sehnul a tu záhadnou věc oprášil rukou. „To nebude oblázek, to je něco jiného,“ oznámil užasle bratrům a snažil se ještě víc odhrnout hlínu.

Kde kluci kopali jámu?

Kam odešli Tom s Kubou?

Po chvíli už kluci spatřili světlou skořápku velikého vajíčka. Kde se to tu vzalo? Překvapeně zírali na vejce, které Adam svíral v rukou. Díky jeho velikosti bylo na první pohled jasné, že není slepičí. Určitě

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Čtete sami – Dinosauří vajíčko.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.